

Дзвоник

№ 228

Журнал для українських дітей Румунії

Місячник Союзу Українців Румунії. 19 рік видання, квітень, 2026 рік

Dzvonuk (Clopotel)

№ 228, 2026 р.

Журнал для українських дітей Румунії.

Заснований у 2007 році.

ISSN 2501-2630

ISSN-L 2501-2630

Над *Дзвоником* працювали:

Головний редактор: Людмила Дорош

Редактор: Ольга Сенишин

Редколегія: Міхаєла Гербіл,

Михайло Михайлюк, Михайло Трайста

Адреса редакції:

м. Бухарест, вул. Раду Попеску, 15, с.1

тел.: 021-222-07-29; 021-222-07-37;

телефони/факси: 021-222-07-37

Adresa redacției:

str. Radu Popescu 15, sect. 1

București, România.

Електронна адреса редакції:

clopotel@uur.ro

Друкарня:

«RCR Print»,

Бухарест, Румунія

Дзвоник пропонує:

- * казки й оповідання
- * вірші, загадки, пісні
- * сторінки-розмальовки
- * вироби своїми руками
- * дидактичну сторінку
- * сторінку народознавства
- * рубрику «Славетні українці»
- * рубрику «Заходи для дітей»
- * рубрику «Вивчаємо англійську»

Дзвоник завжди радо прислухається до
ваших пропозицій і друкуватиме
надіслані вами спроби!

**Увага! За достовірність надрукованих
матеріалів відповідають їх автори!**

Василь ДУБИНА

На Великдень

Дехто каже, що я ще мала,
А хіба ж дванадцять літ – це мало?
Я ж сама вже пасочку спекла,
Хоч і мати трохи помагала.

Фарбувала я і крашанки –
Тут уже без допомоги мами.
Понесу яєчка й пасочки
Завтра до Софіївського Храму.

Збудить мама вдосвіта мене,
Хоч я певно і сама устану,
Привітають з Великоднім Днем
– Любий тато й матінка кохана.

Сон у мене, ніби й сам іщез –
Я ж не спала, лише удавала!
Відповім: «Воістину Воскрес!»
Як мене матуся научала.

І підем до церкви навпрошки
З радістю й любов'ю в серці кожен,
Там посвятим наші пасочки
І те все, що наскладали в кошик.

На карнизах білі голуби
Дзвоном розтривожаться церковним,
В кошиках паски, немов гриби –
І яєчок, і ковбасок повно.

Крапельки свяченої води
Я відчую на своїм обличчі
І запам'ятаю назавжди
Цей Великдень, що до щастя кличе.

І тоді повернемося в дім,
І до столу сядем розговлятись.
І цвістиме в серденьку моїм
Незабутнє Великодне Свято.

Дорогі друзі!

Світле свято Великодня щороку нагадує нам про цінності, які нас єднують і визначають: солідарність, віру, надію і силу йти вперед разом.

Нехай ці святкові дні принесуть у ваші оселі душевний спокій, міцне здоров'я, радість у колі рідних і впевненість у завтрашньому дні.

Залишаймося єдиними та продовжуймо разом творити майбутнє з відповідальністю і гідністю.

Христос воскрес!

МИКОЛА-МИРОСЛАВ ПЕТРЕЦЬКИЙ

Голова Союзу українців Румунії

Анатолій КОСТЕЦЬКИЙ

Квітень

Вже небо
пахне голубим,
мінають кору
сині сосни,
куйовдять пір'я,
щоб обсохло,
на підвіконнях голуби.

З яєчка теплого
у світ
пташа прокльовує
віконце,
і промінець
його лоскоче
тоненьким пальчиком
з-за віт.

А в гілки
ніжно-золотої
казково
світяться бруньки,
І з них

виплескують листки –
тендітні діточки тополі.

Галина МИРОСЛАВА

Навбитки

Гуляли навбитки
Крашанками дітки,
Стукали галунки
Весело і лунко
Краями гостренькими
Жовтими, синенькими,
Червоними, зеленими,
Без хитрощів, упевнено.
Не чіпали крапанок,
Писанок і дряпанок,
Вишитих, мальованих,
Гарно інкрустованих,
Дерев'яних, керамічних,
Зроблених надовговічно.
Різьблених і травлених,
Для краси поставлених.
Стукались. І йшло луною,
Тихою і голосною,
Звідусюд «Христос Воскрес!»
І «Воістину воскрес!»

Степан К. Д. ТРАЙСТА

Під дубом, що залишився

(Продовження з попереднього числа)

У селі Негостина їх чекала родина Стефана і Марії Бойчуків – обидва вчителі. Він – учитель історії, вона – вчителька початкових класів. Вони мали сина на ім'я Андрій, приблизно Миколиного віку, з темними очима й непосидючим сміхом, який Микола спочатку не розумів – як можна сміятись, коли весь світ горить?

– Заходьте, – мовила Марія українською, але з м'яким, співучим акцентом. – Ви тепер як рідні.

Будинок був простий, але теплий. У вітальні висіла ікона, а біля неї – вишитий рушник. На стінах – фотографії родини, книжкові полиці, дитячі малюнки. Миколу провели до кімнати, де стояло два ліжка, шафа і письмовий стіл з глобусом.

– Андрію, покажеш новому другу, де в нас що? – сказав Стефан синові.

Андрій виявився відкритим хлопцем. Уже за годину він показував Миколі, де сховані старі конструктори, як грати в гру «Оборона фортеці» на планшеті, і як дієвий варіант – пускати кораблики в річці за селом.

– Хочеш, завтра підемо туди? – запитав

Андрій. – Там навіть є бобри, чесно! Я бачив їх раз!

Микола лише знизав плечима. Йому було ніяково, трохи соромно – ніби зраджував свою біль, якщо раптом почне посміхатись.

Увечері Марія приготувала борщ, але не такий, як вдома – з іншим присмаком. Микола їв мовчки, а мама його часто зупинялась ложкою в повітрі, ніби слухала щось за вікном.

Уночі Микола довго не міг заснути. Він знову взяв до рук свій зошит. У кімнаті Андрій тихо сопів, загорнувшись у ковдру.

Щоденник Миколи

Ми приїхали. Тут пахне димом і хлібом. Люди добрі. Навіть дуже. Але я не можу звикнути до тиші.

Сьогодні чув, як хтось на вулиці сміявся – і це було як удар.

У них тут є бобри. І планишет. І синьо-жовта стрічка на воротах.

Але я все ще там. Там, де тато.

Я спробую бути тут, поки що. Для мамі. І для себе.

Річка, що пам'ятає.

Земля ще була тверда, скута нічними приморозками, але повітря вже пахло весною. Вітер ніс обривки торішнього листя й шурхотів у сухому очереті. Андрій запропонував Миколі вийти за село – туди, де річка, ще сива від криги, пробивалась через рештки снігу.

– Там є місток, зовсім старий, дерев'яний, – сказав Андрій, натягуючи на вуха в'язану шапку. – А трохи далі верби, криві, наче старі люди. Під ними – найкраще місце.

(Далі буде)

Ольга МІРОН

Вербна неділя – світло і надія

Світанок лагідний розцвів над краєм,
Торкнувся неба сонячним крилом.
Сьогодні верби листячко пускають,
Зігрівши душі світлом і теплом.

Пухнасті котики – немов живі краплини,
Сріблястим саявом дивляться у світ.
Це знак врочистої і світлої хвилини,
Великдень шле нам ніжний свій привіт.

«Не я б'ю – верба б'є!» – лунає всюди,
Скликає дзвоном храм своїх вірян.
Радіють щиро і земля, і люди
У світлі віри добрих християн.

Свята лоза – як символ входу в славі,
Про шлях нагадує, яким ішов Христос.

Щоб у молитві, щирій та ласкавій,
«Христос Воскрес!» над світом розлилось.

Нехай ця гілка береже оселю,
Хай серце сповниться теплом надій,
Щоб шлях до Пасхи був ясний, веселий,
У вірі чистій, світлій та живій.

Цікаве про Великдень

✧ Освяченою вербою легенько торкалися рідних зі словами: «Не я б'ю – верба б'є, за тиждень Великдень!» – на здоров'я й силу.

✧ Після служби вмивалися водою, в яку клали крашанку й монету – «на красу й достаток».

✧ Великодній кошик – це символ подяки Богові за життя, хліб і родину. До нього кладуть найкращі страви, прикрашають рушником і несуть до церкви на освячення.

✧ У центрі великоднього кошика ставлять посередині паску, бо вона – головна страва і символ радості та життя.

✧ Вогонь зі свічки після освячення нама-

галися донести додому – щоб у хаті був мир і добробут.

✧ Паску пекли в чистій хаті та в доброму настрої – не можна було сваритися.

✧ Після освячення розговлялися з яйця – ним ділилися між усіма членами родини.

✧ Шкаралупу зі свячених яєць не викидали будь-де – закопували в городі «на врожай».

✧ Крихти паски віддавали пташкам або сипали на город – «на врожай».

✧ У понеділок після Великодня був «обливаний понеділок» – хлопці обливали дівчат водою (на здоров'я і красу).

Анна ОВЧАРУК,

12 років

Повелителі усього живого

(Продовження з попереднього номера).

Дракону здавалося, що ця перната істота раніше так ніколи не говорила, хоч знав він її не довго.

– Гаразд, гаразд! Полетіли. Гадаю, у вас серйозна причина поспішати... – згодився він.

Летіли вони досить швидко. Синій одразу побігла до Завойовувича, коли долетіли. Кілька охоронців хотіли її зупинити, але побачивши її вираз, відразу розступилися, вирішивши, що справа у неї мабуть занадто важлива. Короля, на щастя, вона застала у тронній залі.

– Завойовувиче! Треба негайно скликати загальну раду!

– Навіщо?

– Немає часу пояснювати. Скликай!

– Слухай, ти на кілька днів пропала і тебе шукали мало не всі! Тепер ти повертаєшся і

вимагаєш негайну раду. Що взагалі відбувається?!

Раптом зайшов Воїндобра.

– Рада і справді дуже важлива... Ти ж не хочеш щоб щось погане сталося? – спитав ластівка.

– Ти мені погрожуєш? – підвищив голос дакон.

– Ні. Не ми погрожуємо. Зате дехто інший погрожує. Саме тому рада і важлива, – занадто спокійно відповів птах.

Дракон трохи подумав і зітхнув:

– Гаразд, скличу раду. Вибачте, просто у мене поганий день, – пояснив він трохи роздратовано і пішов скликати всіх.

Не пройшло і пів години, як всі зібралися. Прийшли усі дванадцять повелителів, Єлизавета, Синій, Срібліно, Нічназоря, Воїндобра, Завойовувич і Вогняний.

– Лідери, королі, королеви, повелителі, обрані. Сьогодні у нас дуже важлива рада. Я з Воїномдобра, Нічноюзорею та Зелемуром літала на територію динозаврів. Там динозаври нищили ліс... Ми знайшли там старого друга, знайшли ще й печеру із якимось егоїстичним динозавром, який не мав ніякого відношення до подій. Потім ластівка використав заклинання і ми підслухали розмову про Союз Теряви, і те, що сьогодні ввечері Темна Рада... – Синій на мить зупинилась, глибоко вдихнула і продовжувала:

– Із того, що ми знаємо, учасниками цього союзу є шребисті дракони, темнокігті, король сьомого царства драконів Сангуїnum і царевич Морсаманс, змії Пирхало. Потім на друга та Зелемура напали і друга взяли в полон. Коли ми прийшли, птах використав заклинання відстеження, але воно не

Малюнок авторки

спрацювало. Через це у мене з'явилися підозри, що у них є третя сигрона... Це пояснює динозаврів, та чому ми не можемо вистежити їх. Хоч це не точно, але все сходиться. Також, в розмові, яку ми підслухали, вони згадували Останній План. Я не знаю, що це за план, але, мабуть, нічого хорошого. Отже, нам потрібно зупинити їх, щоб вони не планували, – проголосила Синій чітко.

Всі присутні про щось поговорили між собою. Тоді Єлизавета встала.

– Сангуїnum? Халуроногий втратив владу? Ого. Щось дуже часто в них влада міняється... Спершу Кахат, потім Халуроногий, тепер Сангуїnum... У ту ніч, коли я охороняла Дерево Життя, на мене напав Морсаманс. Наступного дня Ланамі пропонувала напасти на них. Чи є якась інформація, чи була Ланамі учасником союзу?

– Так. Коли ми підслуховували, вони згадували її, – відповіла вовчиця.

– Цікаво. Отже, могла бути ще якась змова... Або ми ще багато не знаємо. І це проблема. Цікаво, що у всіх цих істот завжди є якісь проблеми зі мною, – сказала пташка. – Навіть, якщо підозри вовчиці неправдиві, нам варто зупинити цей союз. Як ми вже помітили, вони досить небезпечні. Чого я не розумію – як ми раніше їх не помітили. І якщо у них справді є третя сигрона, це дуже погано. Як відомо, дуже давно, цей артефакт використовувався для того, щоб буквально керувати розумом. Тобто це означає, що наш ворог зміг би використати цю сигрону і почав би керувати нами. Це недопустимо. Отже, треба діяти обережно. Але не варто забувати, що ми, мабуть, ще дуже багато чого не знаємо... Не варто передчасно радіти.

– Я вважаю, що королева має рацію, – дала Суперпташка.

– Варто звернути увагу і на ризик, якщо у них справді є третя сигрона. Беремо для прикладу такий сценарій: ми атакуємо, все

добре, а потім вони використовують сигрону, на одному з лідерів. Нам треба все гарно спланувати, і бажано дістати більше інформації, – додав Кригокіготь.

– На тебе нападав Морсаманс? Знову? – здивувався Завойовувач.

– Так. І Дерево Життя щось казало про його яйця... Начебто, що його брат з'їв ті яйця, – відповіла королева п'ятого царства пташок.

– Що?! – обурився Кригокіготь. – Відколи це хтось їсть яйця?!

– Не знаю, не знаю. А тепер, ми можемо зосередитися на головній проблемі?! – прошипів Кусь Джако.

– В нас не так багато часу, ЯКЩО у них і справді третя сигрона. Як ми всі знаємо, сьогодні ввечері зійде другий місяць. Я думаю, їхня рада саме в цей час не випадково. Мене це серйозно тривожить. Із однієї сторони, так потрібен добре продуманий план. Але з другої... В нас взагалі немає часу. Коли ми переможемо в тій битві, нам потрібно дізнатися більше, – додав Воїндобра.

– Треба зауважити, що де є змова, там можуть бути подвійні змови. Ми не знаємо їхню мету, але я підозрюю – це влада. А коли змовляється кілька правителів, є високий шанс, що пізніше вони один одного зрадять. Така вже природа влади. Я не думаю, що на раді будуть справді всі. Можливо, учасники того союзу ще не показалися, тому якщо ми розіб'ємо ту раду, не факт що війну закінчено. Може прийти більше учасників, а ми цього не знатимемо. Ми зосереджуємося на не тих речах. І щось мені підказує, що багато того, на чому ми зосередилися – просто відволікання... Але це теорія. Зараз нам треба вирішити, чи ми нападаємо, чи ні, – промовила Синій.

(Далі буде)

●●● Славетні українці ●●●

Максим Залізняк

З Ольгою Сенишин

Цей відомий запорозький козак, отаман та політик вів смиренне життя послушника у Мотронинському монастирі. Згодом Максим Залізняк став очільником найбільшого гайдамацького повстання, що увійшло в історію як Коліївщина (1768-1769). Воно було придушене російськими військами спільно з поляками, а гайдамацькі ватажки – страчені або заслані на Далекий Схід. Своім авторитетом серед козацтва та безкомпромісністю у боротьбі Залізняк заслужив гідне місце в народних думках, піснях, переказах та легендах. Його подвиги оспівав Тарас Шевченко у творах «Гайдамаки», «Холодний Яр», «Невольник». Постать Максима Залізняка надихала різні покоління українців на боротьбу за державність.

Максим Залізняк, за припущеннями істориків, народився у квітні 1740 року поблизу міста Чигирин, Річ Посполита на той час. У 13-річному віці після смерті батька пішов на Запорозьку Січ, де пройшов суворий козацький вишкіл. Після кількох найманих робіт прибув до Мотронинського монастиря, що в Холодному Яру, де став послушником.

У лютому 1768 року під тиском російського уряду польський король підписав документ про рівні права для всіх християн. Православні та протестанти були зрівняні в правах із католиками. Значна частина польської шляхти була незадоволена цим трактатом. Частина із них об'єдналися під гаслом захисту католицизму, шляхетських прав і звільнення Польщі з-під впливу Російської імперії. Вони стали катувати і грабувати українське населення, руйнувати православні церкви і монастирі на Київщині, Поділлі і Волині.

Для боротьби з ними російський уряд послав в Україну військо. Серед українського населення поширилася чутка, що нібито цариця Катерина II видала «Золоту грамоту» із закликом знищувати польську шляхту. Все це стало безпосереднім приводом до розгортання гайдамацького повстання на Правобережжі.

У квітні 1768 року Максим Залізняк зібрав і очолив загін із козаків і селян. Протягом кількох тижнів повсталі захопили навколишні міста, а в червні гайдамаки зайняли місто Умань. Повстанська Рада проголосила Максима Залізняка гетьманом і князем, а сам він заявив про відновлення Гетьманщини (українська козацька держава, створена під проводом Б. Хмельницького).

Чисельність гайдамацьких військ весь час збільшувалася, повстання поширювалося. За цих умов російський і польський уряди вирішили спільними зусиллями вести боротьбу проти повстанців. Обом імперіям не потрібна

була вільна козацька Україна. Російські війська оточили табір гайдамаків біля Умані, у якому на той час перебувало близько тисячі вояків. Вважаючи російське військо своїм союзником, вони не чинили опору під час арешту.

Учасників коліївщини – жителів Правобережної України, на чолі з іншим ватажком І. Гонтою, було передано полякам та страчено. Максима Залізняка заарештували і разом із 73 гайдамаками, що вважалися царськими підданими, було ув'язнено. Їх було засуджено на побиття батогами, таврування і довічне заслання. У дорозі Залізняк разом із близько півсотнею ув'язнених роззброїли конвой і втекли. Подальша його біографія невідома.

У 1918 році на честь Максима Залізняка було названо Перший Лубенський полк армії УНР. У 1919-22 роках була утворена Холодноярська Республіка з центром у Мотронинському монастирі. Повстанці називали себе козаками, а командирів – отаманами. Холодноярці, як і гайдамаки, відзначалися ненавистю та безкомпромісною боротьбою проти загарбників, а на їхньому прапорі було написано «Воля України або смерть».

Холодний Яр та тисячолітній дуб Максима Залізняка стали своєрідним місцем паломництва для тисяч українців. На честь Залізняка названо вулиці у багатьох населених пунктах, його пам'ятники стоять у селах та містах України.

Христина КОСТЕНКО

Радісний Великдень

У молитві спозаранку
діточки у ліжках,
та дрібочуть вже на ганку
й по калюжах ніжки.

Бо весна співа струмками,
сонечком сміється,
і трава пахне ланами,
он гніздечко в'ється.

У берізоньок сережки
ловлять рученята.
Мурчик вибіг он на стежку
з сонцем подрімати.

І радіють, в квача грають
веселі хлоп'ята,
доки писанки збирають
у кошик дівчата.

Гучно й весело лунають
великодні дзвони,
і Ісуса прославляє
рід біля ікони.

Запашні в оселі паски
напекли з любов'ю.
Молить мати для всіх ласки,
миру і здоров'я.

І Господь благословляє
втішне, давнє свято.
І гаївка залунає –
час землю квітчати.

Весна панує

Несла весна в долонях собі
затишку квітучий рай.
Вже трава на скронях землі,
і шумлять річка та гай.

Сонце бриль вдягнуло ніжний –
зазива всіх діточок
про весну згадати віршик
і пограти на лужок.

Вже панує кругом врода –
із бруньок листок зроста,
буйство кольорів природа
роздала по квітниках.

І в гніздо, наче в колиску,
мчить лелека до малят,
огорта крилом у висі
кволих, ніжних пташенят.

А кульбабкові світанки
землю одягли в вінок.
І яскраві витинанки
квітнуть з весняних думок.

Галасливо десь у стрісі
горобці цвіркочуть,
і сороки-білобоки
про весну скрекочуть.

А грачі летять до лісу
мавок привітати.
Там усе близьке, де ріс ти,
щоб щасливим стати.

Тематична картка «Песики – наші вірні друзі»

1. Прочитай виразно уривок із вірша «Бабусин песик» Наталі Забілої. Підкресли в реченнях дієслова двома лініями, а прикметники – хвилястою лінією.

*Жила собі бабуса
І з нею песик жив.
Вона дружила з песиком
І з нею він дружив.*

*Бабуса якось ввечері
спекла смачний пиріг
і песика покликати
побігла за поріг.*

*Прийшла назад – ой лишечко!
подівся десь пиріг!..
І бідний, бідний песик
голодний спати ліг.*

2. Спиши текст, розкриваючи дужки. Добери заголовок.

Заголовок: _____

У мене є пес. Його звали Рекс.
Рекс дуже (весело і грайливо).
Він (любити) бігати у дворі і (ганяю) м'яч.
Рекс (гавкаю): «Гав-гав!».
Я його (годувати) і чешу за вухом.
Мій пес – мій друг.

3. Дай відповідь на запитання:

Собака – це:

- Птах;
- тварина;
- риба.

Чим харчується?

- м'ясо;
- овочі;
- фрукти, нектар.

4. Де живе пес?

На _____ і в _____.

5. Встанови відповідність і поєднай їх лінією.

Собака
Кіт
Папуга

Щебече
Гавкає
Нявкає

6. Гра «Плутанина слів».

Склади з літер слова:

- КАСОБА – ..., ТСІХВ –, ХАЄМА – ...
- ГРУД – ..., АХЮНЄ –, ЕРШЬТС – ...
- АПАЛ – ..., КАЄЧЕ –, НІВІРСЬТ – ...
- СІН – ..., ВІЙЧУТЛИ –, ХУЛС – .

Довідка: собака, хвіст, махає, друг, нюхає, шерсть, лапа, чекає, вірність, ніс, чутливий, слух.

7. Гра «Склади пірамідки».

Склади і прочитай пірамідки спільнокоренових слів.

Наприклад: зуб - зубки - зубний - зубастий.

Пес → → песики → песиків;

Собака → собачка → ... → собачий;

Лапа → лапка → ... → ...;

Хвіст → ... → хвостатий → хвостище;

Друг → дружок → дружній → ...;

Охорона → охороняти → ... → охоронний;

Слід → ... → слідити → ...;

Гав → гавкати →... → гавкун;
 Нюх → ... → нюхач → нюховий.

Довідка: песик, собачий, лапонька, лапчатий, хвостик, дружелюбний, охоронець, слідок, слідопит, гавкіт, нюхати.

8. Поясни, як ти розумієш дані прислів'я та приказки.

- Собачка гавкає - господареві звістку подає.
- Пес біля воріт - менше турбот.
- Собака пам'ятає, хто її годує.
- На чужині і собака тужить.
- Собака старе добро пам'ятає.
- Не всяка собака кусає, яка гавкає.

9. Заверши речення:

У дворі живе собака, який _____.

Собака любить _____.

У собаки довгий _____ і великі _____.

Він чекає на _____ + _____.

Кінолог навчає собаку _____.

Вважається, що собака є дуже розумною _____.

10. Розбери дане речення за схемою:

У дворі бігає маленьке, пухнасте цуценя.

(Що?) _____

(що робить?) _____

(який?) _____

(який?) _____

(де?) _____

11. Придумай та запиши якомога більше кличок для песиків на літеру:

К – Кусько, Кнопка, Козак, Круть....

Н - Носик, Ніка, Нокс....

С – Сірко, Скай, Сніжка, Степан...

12. Вправа «Римуємо імена».

Підбери риму до кличок песиків:

Приклад: Тузик – пузик – вусик – кусик – музик.

Лакі – _____.

Лайка – _____.

Джек – _____.

Тузик – _____.

13. Знайди тінь кожної собаки.

Рубрику підготувала Поліна Кочегарова

Зроби своїми руками

Великодній кролик із паперових смужок

З Людмилою Дорош

Ця мила великодня поробка допоможе дітям розвинути дрібну моторику, фантазію та творчість. А ще паперовий кролик стане чудовою святковою прикрасою або подарунком до Великодня!

Матеріали:

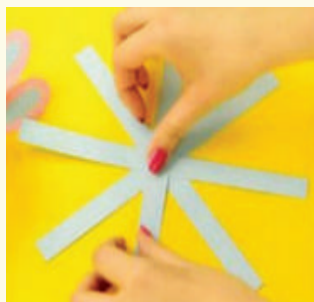
- кольоровий папір (2-3 кольори), ножиці, клей-олівець або ПВА, готові очі, нитка або стрічка (для підвішування).

Крок 1. Підготуйте смужки.

Виріжте з кольорового паперу 3 довгі смужки (для тулуба, однакової довжини), 3 коротші смужки (для голови, однакової довжини). Смужки повинні бути однакової ширини.

Крок 2. Зробіть тулуб.

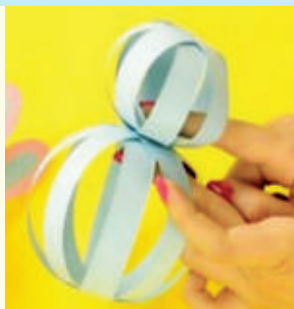
Складіть 3 довгі смужки хрест-навхрест, щоб утворилася «сніжинка». Склейте їх посередині. Обережно загніть кінці смужок угору. Склейте всі кінці разом – утвориться об'ємна кулька (це тулуб).

Крок 3. Зробіть голову.

Повторіть ті самі дії, як і в попередньому кроці, із 3 коротшими смужками: складіть їх хрест-навхрест, склейте посередині. Підніміть і склейте кінці, щоб утворилася менша кулька.

Крок 4. З'єднайте частини.

Меншу кульку (голову) приклейте зверху до тулуба.

Крок 5. Зробіть вушка.

Виріжте 2 довгі овальні вушка. Усередину наклейте вставки іншого кольору, наприклад, рожевого. Приклейте вушка до голови.

Крок 6. Додайте обличчя.

Приклейте очі. Намалуйте або приклейте носик. Виріжте з білого паперу і приклейте зуби.

Ваш великодній кролик готовий! За бажанням зробіть кількох кроликів різних кольорів. Їх можна прикріпити на ниточку і підвісити як прикрасу.

Щасливо й мирного усім Великодня!

Писанка

Пожвавлено

Слова Катерини Перелісної

Em Em H7 Em H7 Em

Гар-на пи - сан - ка у ме - не - мабу́ть, кра - що-ї й не - ма! Ма - ма тіль-ки по-

H7 H7 Em D

ма - га-ла, ма - лю - ва-ла ж я са - ма. Зма - лю - ва-ла дріб-но кві - ти,

D G D G Em H7

Ві - сім хрес - ти - ків ма - лих, і дріб - ню - сінь-ку я - лин - ку,

Am H7 Em

Й по - я-со-чок по-між них...

Гарна писанка у мене –
Мабуть, кращої й нема!
Мама тільки помагала,
Малювала ж я сама.

Змалювала дрібно квіти,
Вісім хрестиків малих,
І дрібною сіньку ялинку,
Й поясочок поміж них...

Хоч не зразу змалювала,
Зіпсувала п'ять яєць –
Та як шосте закінчила,
Тато мовив: «Молодець!»

Я ту писанку для себе,
Для зразочка залишу,
А для мами і для тата
Дві ще кращих напишу.

Провідна неділя

Сторінка народознавства з Ольгою Сенишин

Поминання померлих – невід’ємна частина відзначення Великодня. Ця традиція існує з давніх-давен. Це час «особливого загальноцерковного поминання всіх від віку спочилих християн». Воно символізує духовний зв’язок між живими та померлими, надію на воскресіння і вічне життя. Поминальний період скрізь називається по-різному: Гробки, Поминальна, Поминки, Радониця, Поминальний тиждень, Батьківський Великдень. Найчастіше зустрічається назва Проводи або Провідний тиждень.

У різних регіонах України ця християнська традиція вшанування пам’яті померлих відбувається в різний час. Однак це відбувається після Великодня, не раніше Світлого понеділка (першого понеділка після Великодня) і триває в більшості випадків до понеділка другого тижня після Великодня. Подекуди збереглася традиція призначати проводи у селах на конкретний день: цього дня священник править панахиду на кладовищі, приїждять родичі з інших сіл і міст та навідується своїх померлих.

Напередодні Проводів існує традиція відвідувати цвинтар, щоб привести в порядок могили близьких. Зазвичай люди очищають територію від бур’янів, підчищають та проріджують кущі, садять нові квіти, підправляють надгробки та пам’ятники. Після молитви цілували хрести, а тоді починали їх фарбувати та оновлювати написи на табличках. Усі ці роботи повинні бути завершені до Поминальних днів.

У храмах на Проводи часто замовляють панахиди, де священнослужителі моляться за упокій, згадуючи імена померлих. У деяких регіонах традиційно влаштовували заупокійні панахиди безпосередньо на кладовищі з освяченням могил. Після цього, згідно з християнською традицією, священник роздавав людям шматочки спеціально випеченої прісної паски, яка знаходилася в церкві від Великодня до Проводів. Її використовували як талісман – брали із собою в подорожі для захисту від злих духів, давали людям, щоб полегшити недуги, або ж клали в труну з покійником.

У залежності від традицій, у Провідну неділю члени родини збираються разом або вдома, або на кладовищі. Там за спільним столом всі моляться за душі покійних. Родини приносять поминальні страви, зокрема паски, крашанки, коливо або кутю. Рецепт поминального колива (куті) схожий на різдвяний, але зазвичай воно менш солодке. Помолитись і скуштувавши колива, люди наповнювали келишки горілкою, але не цокалися. Велоса лишень приказувати

один до одного: *«Ім царство небесне, а нам дай, Боже, прожити на цьому світі і спом’януть їх»*. Згідно з іншою традицією, коливо їдять однією ложкою, так само як і символічно вживають алкоголь з однієї чарки. Частину хліба, колива та окрему чарку залишають на могилі покійних, які, як вважається, відвідують живих під час трапези. Дехто також залишає на могилі цукерки з тією ж метою. У деяких місцевостях переказують,

що їжа готується для птахів, які вважаються втіленням покійників. Вагітним жінкам і малим дітям зазвичай радять уникати походів на кладовища, бо душі померлих можуть намагатися «забрати» молоді душі.

На кладовище неодмінно приносять свіжі квіти або сухі композиції, а також лампадки та свічки, які запалюють під час церемонії. Під час візиту до кладовища не слід голосно веселитися, кричати або надмірно виявляти свою печаль. Вважається, що такі дії можуть заважати спокою душі покійного. Під час перебування на цвинтарі не можна обертатися назад – це може призвести до того, що душа покійника слідкуватиме за вами. Існує вірування, що в ці дні душі померлих чують усе, що відбувається навколо. Тому рекомендується уникати терміна «небіжчики» і звертатися до них по іменах. Також не можна нічого брати з кладовища додому – предмети з могил належать померлим, а їх винесення порушує спокій душ. Найголовніше – принести до своїх спочилих щиру молитву, теплі спогади, вдячність і християнську любов.

Ольга Мірон

Кришталеве серце для матері

Потім вона згадала про дідусеву пораду про «час». Вона вирізала з картону десять маленьких квитків. На кожному було написано завдання: «Квиток на тихе прибирання іграшок», «Квиток на 15 хв масажу плечей», «Квиток на спільну прогулянку без телефону».

Наостанок вона знайшла стару скляну банку, обклеїла її мереживом і наповнила маленькими папірцями, на яких написала п'ятдесят причин, чому її мама – найкраща.

8 березня почалося з тихих кроків Софійки. Вона прокинулася раніше за всіх, навшпиньках пройшла на кухню і приготувала канapки (нехай вони були трішки нерівні, зате з великою кількістю сиру, який мама так любить).

Коли мама відкрила очі, то побачила перед собою доньку з паперовим вінком на голові та підносом у руках.

– Із днем весни, матусю! – прошепотіла Софійка.

Мама почала розгортати подарунки. Вона читала кожен квиток, кожную сторінку саморобної книги. І що довше вона читала, то більше світліло її обличчя. Вона не просто посміхалася – вона сяяла.

– Софійко, де ти це взяла? – запитала мама, притискаючи баночку з «причинами любові» до грудей.

– Я... я хотіла купити ту кришталеву вазу, але в мене не вистачило грошей. Тому я зробила це сама, – виправдовувалася дівчинка.

Мама сіла на край ліжка і притягнула доньку до себе.

– Люба моя, та ваза – просто скло. Вона може розбитися і зникнути. А те, що ти подарувала сьогодні – це твій час, твоя увага і твоя душа. Це і є «кришталеве серце» твого подарунка. Жоден магазин світу не запропонує мені нічого дорожчого за ці твої слова!

Софійка притулилася до мами й зрозуміла головну істину: найкращий подарунок – це не те, що ти тримаєш у руках, а те, що ти змушуєш відчувати іншу людину.

Того дня в їхньому домі не було величезних букетів, але було стільки тепла, що здавалося – весна оселилася в них назавжди.

Мораль історії

Справжній подарунок вимірюється не ціною, а тим, скільки душі ви в нього вклали. Любов, увага та допомога – це те, що робить маму щасливою щодня, а не тільки раз на рік.

Вивчаємо англійську

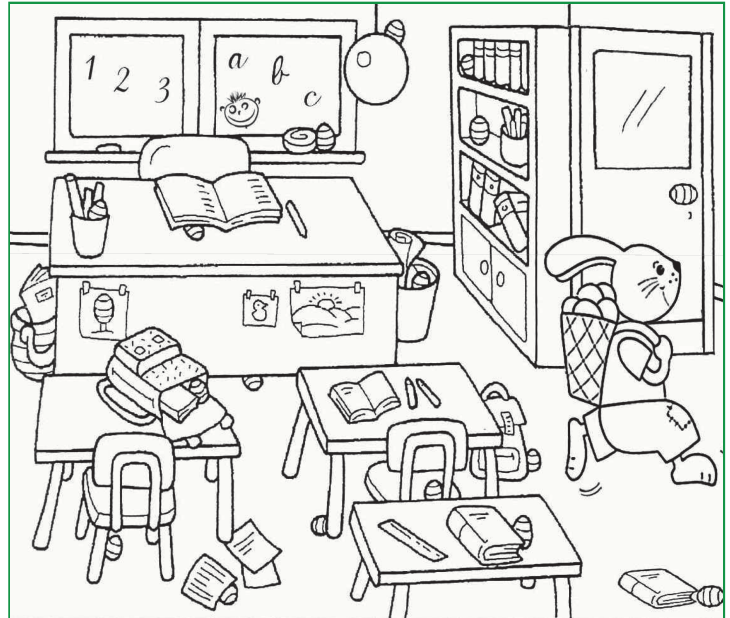

З Іриною Савіною

1. Подивись на малюнки та відшукай сховані слова. Переклади їх українською.

3. Скільки яєць заховав Зайчик? Уважно подивись на малюнок та відшукай їх.

	WPRPCLITTBATPEGGEG
	LFAEASTERBUNNYATNV
	SBASKETEVERTWITCHE
	BROOMDAFFODILEREC
	YETBLACKCROSSBENDE
	RHOCHICKSTSNRINSOF

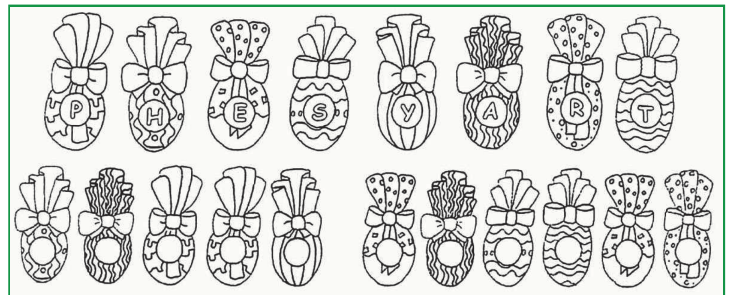

2. Спробуй відшукати слова, пов'язані з квітнем та Великоднем. Переклади їх українською.

eggs – lamb – card – bunny – spring – basket
church – sunday – rabbit – cross – april – lily

Спробуй розшифрувати повідомлення від Зайчика. скориставшись літерами на яйцях.

4. Напиши про один зі спогадів з минулих Великодніх канікул. Розкажи, що саме ти робив і чому це залишилося в твоїй пам'яті. Використовуй у реченнях минулий час.

Write about one nice thing you did with your family or friends during the Easter holiday

Заходи для дітей

✿ Ботошанська філія Союзу українців Румунії відзначила 212-ту річницю від дня народження Тараса Шевченка низкою культурно-освітніх заходів. Події відбулися в школах Міхейлень та Киндешть, а також у Рогожешті, і об'єднали учнів, учителів, батьків та представників української громади. У програмі були літературні читання, музичні виступи на слова поета, тематичні презентації, творчі роботи учнів і круглий стіл, присвячений значенню Шевченкової спадщини. Окремо відзначили учасників Олімпіади з української мови та літератури. Заходи засвідчили важливу роль громади у збереженні української мови, культури й традицій та у вихованні поваги до духовної спадщини Тараса Шевченка серед молодого покоління.

Заходи для дітей

✿ 12 березня 2026 року в Галаці місцева філія Союзу українців Румунії провела захід «Тарас Шевченко – душа українського народу» з нагоди 212 річниці від дня народження поета. У програмі були презентація про його життя і творчість, декламація віршів та уривків із поем, а також виступ хору «Ясниця» з піснями на слова Шевченка. Подія підкреслила значення поета як символу свободи, гідності та національної ідентичності українського народу.

✿ Учні Тиміського повіту, які взяли участь в обласному етапі Олімпіади з української мови та літератури, отримали грошові винагороди від Союзу українців Румунії. Загалом було відзначено 98 учнів, з яких 32 здобули призові місця та відзнаки, а решта – нагороди за участь. До складу обласної команди, що представить Тиміш на національному етапі в Решиці (20-23 квітня), увійшли 19 учнів 5-12 класів.

Нагородження провела голова Тиміської філії СУР Марія Сабо-Кондрей у кількох навчальних закладах повіту. Учні та вчителі подякували за підтримку й підкреслили важливість таких ініціатив для збереження та популяризації української мови й культури серед молоді.

Пишаємося нашими дітьми!

Учні українських навчальних закладів Марамурешу – учасники повітового етапу Олімпіади з рідної української мови та літератури, відзначені за високі досягнення та старанність.

Учасники повітового етапу Олімпіади з рідної української мови та літератури – гордість української громади Марамурешу. Їхні досягнення є свідченням наполегливості, таланту та любові до рідного слова.